

— Ами Вы господаритѣ каквы сте етокычкы! Да знаяхъ господжитѣ ни каково сте избѣсвахъ вы всинца ви.

— Е, сега да оставимъ шегытѣ и да заминъ азъ съ врьме, а ты онова псе да го истыкашь отъ тамъ или ще . .

— Нѣмай грыжъ, господарю, ты само недѣй ми изневѣрж и ще видинъ азъ какъ ще тя . . .

Съ тѣзи недонскарани думы ратакынята отвори и Тласко искокнъ като птиче отъ гнѣздо. Той ся радваше за благополучното искарваніе на съгледателството си, а още повече за тѣи лесното си освободяваніе отъ тѣзи заплетенъ работъ; но завчасъ ся осѣти че съ този товаръ и съ този каяфетъ, можаше да втелеса въ другъ по-голямъ бѣдж, като нѣмаше дѣ на близу нѣгдѣ да прѣношува; но на часътъ пакъ дойде му на умъ за единъ близу татъкъ блудничный домъ и унѣти ся къмъ него на бѣрзо.

Като наближи къмъ това мръсно заведеніе, съгледа тамо въ едно опожарено мѣсто единъ пещъ таквазь полуразсипана, отиде тамо та заврѣ навжтрѣ по-тежкыйтъ си товаръ. Послѣ дръпнъ ся отъ тамъ, прѣчете паритѣ които бѣхъ въ дрыхтѣ на Англичанина, и видѣ че бѣхъ нѣщо около 70 лири.

Пристѣпни тогазь и похлопа на врата на блудныйтъ домъ. Вѣсти ся нѣкой на прозорецьтъ.

Тласко позна че бѣше притежателката на заведеніето, или по добръ да кажемъ приводачката.

ГЛАВА 21.

Тежката съблазнъ. *)

Отвори, Венето, не мя ли познавашъ? Азъ съмъ.

— Кой си ты?

— Тласко.

*)Тая глава въ оригинальтъ е малко прѣкалена за тоза ся и испускхъ нѣкои израженія отъ немъ.